

॥ सातमनी कथा ॥

એક ગામમાં એક પરિવાર રહેતો હતો. શ્રાવણ માસની છઠ્ઠના દિવસે પરિવારની વહુઓએ રસોઈ બનાવી. પરંતુ દેરાણી અને જેઠાણી ચૂલો સળગતો રાખીને સૂઈ ગઈ હતી. રાત્રિનો સમય થયો અને મા શીતળા ફરવા નીકળ્યા, તેઓ દેરાણીના ઘેર આવી ચૂલામાં આળોટવા જતાં આખા શરીરે દાઝી ગયાં. તેથી શીતળા માતાએ તેને શ્રાપ આપ્યો કે “જેવી મને બાળી, એવું જ તારું પેટ બળજો.” આ વાત જાણી દેરાણી કલ્પાંત કરવા લાગી. કોઈ એ કહ્યું કે નક્કી આ શીતળા માતાનો ક્રોધ છે. આ સાંભળી તે ટોપલામાં દાઝેલા બાળકને લઈ ભટકવા લાગી. વનમાં એક બોરડી નીચે તેને વૃદ્ધ ડોશી દેખાયા, ડોશીએ તેને બોલાવી. ડોશીના કહેવા પ્રમાણે તેણે તેના માથાને સાફ કર્યું. આ રીતે ડોશીની સેવા કરવાથી ડોશીએ કહ્યું ” જેવી મને ઠંડક આપી તેવી તને ઠંડક મળજો.”

એમ કહી તેના ઈકરાને સ્પર્શ કર્યો તો તે સજીવન થયો. શીતળા માતાએ દર્શન આપી તેને ઘરે મોકલી. આ રીતે શીતળા માતા તેને પ્રસન્ન થયા. તેને ઘરે ધન-ધાન્યની વૃદ્ધિ થઈ અને સ્વસ્થ સંતાનની પ્રાપ્તિ થઈ.

*****

॥ शीतला सातम व्रतनी पूजा विधि ॥

❖ सातम ना दिवसे यूलो सणगाववामां आवतो नथी, जेथी सातम नो आगण नो दिवस अेटले के छु ना दिवसे बे दिवस नी रसोई साथे बनाववामां आवे छे.

❖ आ समये रसोईनी वानगी बनाववा बाबते कोई नियम नथी, गृहिणी बे दिवस सारुं(स्वस्थ) रहे तेवुं बनावी शके छे.

❖ श्रावण वद सातम(७) ना दिवसे सवारे वहेला ठीठी ठंडा पाणीअे नहावुं. आपो दिवस टाढं भावुं. यूलो सणगाववो नहि अने शीतलामानी वार्ता सांभणवी.

❖ शीतला माताने प्रसादी चडाववा कुलर(घडुंनो लोट + धी + गोण) बनाववामां आवे छे.

❖ कुलर, दिवो, अेक नाणीयेर साथे शीतला माता ना मंदिरे दर्शन करी पूजा करवी.

❖ गुजरातना सौराष्ट्र मां आ दिवसे गामडामां मेणो भराय छे.